

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין

עב

עין משפט גר מצוה

לדיוק זה שייך (על נכנסים) [פז]

גמ' פגמר . מכלה : לפדור . מה שאורגל כבשר ויין * שקם לגדיקים פגשם לפם ופגישם לפגוש . שיש להם פגאי לפטוק כחורה ובמלות : מתנני' פגם כמספרם . שאמרה תורה יהרג : נידון על שם פטור . דהא לא קטל , ומקטיל , משום דפטור להרוג בעל הצית כשיעמוד כנגדו להציל ממש : יש לו דמים פי' . אם תורה אור

מסתברא מלתיה דרב בששיבר . ואם תאמר מאי קמילי תנינא ופי' רבא תחבית פטור ויש לומר אי ממתי' ה"א שיבר בעודו במחצית קמ"ל רב אפילו שיבר אחר ק' : אפילו נטל . תימא הא פתן כמחציה (כ"ק דף פז) אין הגובל אחר הגנב משלם תשלומי כפל פירות

גמ' תניא רבי יוסי הגלילי אומר וכו' מפני שאכל זה תרשימר בשר ושתה חצי לוג יין האישילקי אמרה תורה יצא לבית דין לייסקר אלא הגיעה תורה לסוף דעתו של בן סורר ומורה שסוף מנמר נכסי אביו ומבקש למדור ואינו מוצא ויוצא לפרשת דרכים ומלסמם את הבריות אמרה תורה ימות זכאי ואל ימות חייב שמתחן של רשעים הגאה להם והגאה לעולם ולצדיקים רע להם ורע לעולם , שניה ויין לרשעים הגאה להם והגאה לעולם , לצדיקים רע להם ורע לעולם , ששם לרשעים רע להם ורע לעולם , ולצדיקים הגאה להם והגאה לעולם , ולצדיקים רע להם ורע לעולם .

כדורשינן' ונוגב מצית האיש ולא מצית הגבול ואמר רב בגמרא* לא שט אלא לפני יאוש אבל לאחר יאוש קנאו גבב ראשון ונגבב שני משלם תשלומי כפל לגבב ראשון אלמא קודם יאוש לא קני ויש לומר דהאם בגבב נגבו חליו וקרפיו דלא בר קטלא הוא , דכפי הארצה , אבל האם במחצית דמחציתו זו היא התרצהו דלקמן : קבלניהו הואיל ונפגם משומיה דרב . תימא הא מתייב ללאת ידי שמים כדאמר בפ' הפועלים (כ"ג דף פ"ג) ופס' גבי החוסס פרה ודש בה (ואתנן) אסרה תורה אפילו בה על אמו ויש לומר דכאן פלג הוא רועים להחזיר אלא יתמיב בדיוני אדם :

איש רחי ליהרג (ע"ה) אב על הבן דהא לא לקמן דאין הבן רחי להרוג את אביו הא עליו במחצית משום דרחמי האב על הבן ולא בה על מסקי נפשות ואז הוא קחי בריה לאפיה להציל ממש אין דבעתו של אביו להרוג : פי' . לשלם תחבית כשאר מויק : אין לו דמים . (ע"ה) אב על האדם שניתן רשות לבעל הבית להרוג פטור משלם לחיוב מיתה ומיזב תשלומין' בלא כחור ואפי' שניגל פטור מן התשלומין דקי"ל (כחבורת דף לה) חייבי מיתות שנגנין בעון שלא התרו בהן אין משלמין ממון ששם המיתה אפי' שאין נהרגין : גמ' פאי טעמא דמספרם . שאמרה תורה אין לו דמים כלומר הכי הוא ק' כמי שאין לו דם וכמה ומחר להרוג : טוקס אין אדם פטמיד פלמו על פטור . פטורא שאמר טעט ופוקה הלך יודע הגבב הא כפבל הבית עומד על ממשו להציל ומימר אחר הגבב אי חילנא לגביה קחי באפאי ואי קחי קפילנא ליה ואמרה ק' תורה אין לו דמים ומלמדקן מחזר שהוא בה להרוג השכם אהה להרוג : פגם כמספרם . חזר את הבית ממש : פטור . מלאחזירם אפי' ששם קיימין : דמים קנסו . דמי נפשו קנאו הואיל ונתחייב מיתה כגליקתה : פטורא . מילתא דרב דפטור בששכר בין עכשו בין לאחר זמן דליחנה ותשלומין מדידה לא מלידה לפיכך במקום מיתה : אכל נטל , לא מסתברא בהא מילתא דרב דפטור בה , דכיון דקיימין , כל היכל דליחנה , דמרייהו נינה ואין זה חייב בתשלומין' דפקדון בעלמא נינה גביה ופולסטיס : שטעה אחר רב דפטור ואפי' ליחנה וטעמא מהא' דהא' אפי' לו דמים : כגון אב על הבן דמורה בהו רב' דלא קנה ומיזב להחזיר אחר ק' אחרינן דאפילו נאכשו מיניה משכחו לרשותו חייב להחזיר דמיה' אלמא לא אחרינן פקדון הוא גביה ואכלו לבעוליה אחריו יב' שטור ו' אכלו לו' אכלו לו' נב' ליה צי דית' מניה יש כחן' תשלומין' עם חיוב מיתה כאלו גובין משאל נכסיה : ופ' פ' . מסקנא דמילתא דרבא הוא , ולא לא מסתברא טעמא דרב בהא , דאפי' דהא' דיש לו דמים' חייבין בחמתיהו , לכו קנין לו ליהויט פטור נכסיו , דכי חוקמיה רחמנא ברשותיה וחיב את הגולגלין לשלם , ה"מ לענין שטמי דלא מני למימר ליה נאכשו , דלשכחן בשומרינן דחייבין הכחוש ליבעט' אס לא שח' יד במלאכת רעהו' הא שלא (אפי' דטעין מה אז נשבר דהייט אונס) חייב דנטעה עליה גזק בשלימות יד' : אכל נפגם פגמא לא קני . אם קיימין הן אכלו והוא היה בה לעכבו ולומר דמים אזי מחזיר ק' לא קני , ומורה להו בזמניהו דתחב' (ויקרא ה) והשיב את הגזולה' והאי דכי נאכשו מחזיר דמים ולא מני אחר ליה נאכשו' ומיפקר משום דלא נבע גזק משאל' דמשום דכל האהה של חוקמיהו רחמנא כשחזרו לשלם , דכל כמה דקיימא הדרא בעינא , הא נמי כל האהה של ומתייב לשלמי : מופד לפגוש . אפילו שלא בכונה : קשיא . קשיא מתחיתן לתרונה דכל כמה דחייב חובתא לא היו דלאו בהדיא קחיה לה נטל חייב' וחלף לשטי' בחזקתא דשמינן דמשום רישא נקט שבר , והייט דליכא בין קשיא' (לחובתא) : פסיב רב ביבי . לרבא פריך דאמר נטל- דליחנה- חייב' : סוגוב כים כשכס . שהגביו וקנאו בהגבהה חייב להחזיר ואפי' שהולאו אחי' לרה"י ונתחייב בהולאו מיתה : שפרי נפשיב בגיבס קודם שיב' ליה פטור שפס . ובשביל חיוב מיתה' בהא עליו לאחר חק איט נפטור מן התשלומין : פיס פגרי ופולס . שלא הגביו ולא קנאו בחוק הבית אבל כשיואל לרה"י קנאו בשטי רשות שהולאו מרשות הבעלים ויחך ידו למטה משלמה וקבלה ביזו ידו חשבה לו כחכרעה על ארבעה והרי הוא לו כחליו ואפי' שאין כחן הגבהה והכי מוקים לה ככתובות : פטור פטעלפין . אלמא אפי' שהכים והמשום קיימין אחרינן דמי דמי קנאו ולא מסקינן ליה מיתה וחיובתא דרבא דאמר נטל לא : ופולס . הא דקחתי פטור בעון דשדנה כנהרא (ליתנה) : דכרי . חילוס : אפדרינשו ניפליס . הגבס : הי' חז' אין לו דמים אס זרחה וגו' אלא חס ברור ק' דהכר כשמו שאין לו שטם עמך דהגרה וכו' אין לו דמים וכמדן ליה אזרחה השמש ורשיק פמקינן אימתי מחר להרוג בזמניהו זרחה עליו כלאמר ק' שנהרג בהא אלא כלאמר שברור אכל נאכשו מחזיר כנגדו אכל נאכשו' ופני' אידך פס ורפס שפס עליו דמים לו . אימתי אסור להרגו בזמן שזרחה השמש עליו כלומר שברור דהכר ק' כלאר שהוא רחמי עמך ואפילו אהה עומד כנגדו להציל ממשו מידו לא יהרג' ואם לאו שפס' הוא ק' , והגרה , קשיין אחדי :

על שם טורי' היה בא במחצית ושבר את החבית : אם יש לו דמים חייב אם אין לו דמים פטור : גמ' אב רבא מאי מעמא דמחצית' יחוקה אין אדם מעמיד עצמו על ממונו והאי מימר אמר אי אולנא קאי לאפאי ולא שביק לי , והאי קאי לאפאי קפילנא ליה , * והתורה אמרה אם בא להורגך השכם להורגו , אמר רב) *הבא במחצית ונטל כלים ויצא פטור מאי מעמא בדמים קנאו , * אמר רבא * מסתברא מלתיה דרב בששיבר , דליחנהו אכל נטל , * והאמר רבא * רב אפילו נטל - דהא יש לו דמים , ונאנסו חייב אלמא ברשותיה קיימי הכא נמי ברשותיה קיימי , וצא הוא כי אוקמינא רחמנא ברשותיה , לענין אונסין , אבל לענין מלקא , ברשותיה דמרייהו קיימי מדי דהוה אשואל , * אמר רבא במחצית ושבר את החבית : יש לו דמים חייב , אין לו דמים פטור , מעמא דשיבר דכי אין לו דמים' פטור הוא נטל , * והאי הרין דאפילו נטל - נמי והאי דקא תני שבר את החבית' קמ"ל דכי יש לו דמים' אפי' דשיב' נמי חייב , פלגא מויק הוא : והא קמ"ל דאפילו שלא בכונה , מאי קמ"ל אדם מועד לעולם' תנינא * אדם מועד לעולם בין בשוגג בין במודר בין באונס * בין ברצון , קשיא , מסב רב ביבי בר אבוי * ההגוב כים בשבת חייב שהרי נתייב בגניבה קודם שיבא ליה איסור שבת , היה מגרר ויוצא פטור שהרי איסור נגבה ואיסור סקילה כאחד * וחלפתא דשדנה כנהרא , דבא איגנבו ליה דכרי במחציתא אהודינהו נידליה ולא קבלניהו אמר הואיל ונפגם ממוניה דרב * אין לו דמים אס זרחה השמש עליו וכו' השמש עליו כלכר זרחה אלא : אם ברור ק' הדבר כשמש שאין לו שלום עמך , הרגה , ואם לאו אל תהרגנהו , תנינא * והאי זרחה השמש עליו דמים לו' וכו' השמש עליו כלכר זרחה אלא : אם ברור ק' כשמש שיש לו שלום עמך אל תהרגנהו , ואם לאו הרגהו , קשיא סחמא אסחמא : לא קשיא כאן

על שם טורי' היה בא במחצית ושבר את החבית : אם יש לו דמים חייב אם אין לו דמים פטור : גמ' אב רבא מאי מעמא דמחצית' יחוקה אין אדם מעמיד עצמו על ממונו והאי מימר אמר אי אולנא קאי לאפאי ולא שביק לי , והאי קאי לאפאי קפילנא ליה , * והתורה אמרה אם בא להורגך השכם להורגו , אמר רב) *הבא במחצית ונטל כלים ויצא פטור מאי מעמא בדמים קנאו , * אמר רבא * מסתברא מלתיה דרב בששיבר , דליחנהו אכל נטל , * והאמר רבא * רב אפילו נטל - דהא יש לו דמים , ונאנסו חייב אלמא ברשותיה קיימי הכא נמי ברשותיה קיימי , וצא הוא כי אוקמינא רחמנא ברשותיה , לענין אונסין , אבל לענין מלקא , ברשותיה דמרייהו קיימי מדי דהוה אשואל , * אמר רבא במחצית ושבר את החבית : יש לו דמים חייב , אין לו דמים פטור , מעמא דשיבר דכי אין לו דמים' פטור הוא נטל , * והאי הרין דאפילו נטל - נמי והאי דקא תני שבר את החבית' קמ"ל דכי יש לו דמים' אפי' דשיב' נמי חייב , פלגא מויק הוא : והא קמ"ל דאפילו שלא בכונה , מאי קמ"ל אדם מועד לעולם' תנינא * אדם מועד לעולם בין בשוגג בין במודר בין באונס * בין ברצון , קשיא , מסב רב ביבי בר אבוי * ההגוב כים בשבת חייב שהרי נתייב בגניבה קודם שיבא ליה איסור שבת , היה מגרר ויוצא פטור שהרי איסור נגבה ואיסור סקילה כאחד * וחלפתא דשדנה כנהרא , דבא איגנבו ליה דכרי במחציתא אהודינהו נידליה ולא קבלניהו אמר הואיל ונפגם ממוניה דרב * אין לו דמים אס זרחה השמש עליו וכו' השמש עליו כלכר זרחה אלא : אם ברור ק' הדבר כשמש שאין לו שלום עמך , הרגה , ואם לאו אל תהרגנהו , תנינא * והאי זרחה השמש עליו דמים לו' וכו' השמש עליו כלכר זרחה אלא : אם ברור ק' כשמש שיש לו שלום עמך אל תהרגנהו , ואם לאו הרגהו , קשיא סחמא אסחמא : לא קשיא כאן

על שם טורי' היה בא במחצית ושבר את החבית : אם יש לו דמים חייב אם אין לו דמים פטור : גמ' אב רבא מאי מעמא דמחצית' יחוקה אין אדם מעמיד עצמו על ממונו והאי מימר אמר אי אולנא קאי לאפאי ולא שביק לי , והאי קאי לאפאי קפילנא ליה , * והתורה אמרה אם בא להורגך השכם להורגו , אמר רב) *הבא במחצית ונטל כלים ויצא פטור מאי מעמא בדמים קנאו , * אמר רבא * מסתברא מלתיה דרב בששיבר , דליחנהו אכל נטל , * והאמר רבא * רב אפילו נטל - דהא יש לו דמים , ונאנסו חייב אלמא ברשותיה קיימי הכא נמי ברשותיה קיימי , וצא הוא כי אוקמינא רחמנא ברשותיה , לענין אונסין , אבל לענין מלקא , ברשותיה דמרייהו קיימי מדי דהוה אשואל , * אמר רבא במחצית ושבר את החבית : יש לו דמים חייב , אין לו דמים פטור , מעמא דשיבר דכי אין לו דמים' פטור הוא נטל , * והאי הרין דאפילו נטל - נמי והאי דקא תני שבר את החבית' קמ"ל דכי יש לו דמים' אפי' דשיב' נמי חייב , פלגא מויק הוא : והא קמ"ל דאפילו שלא בכונה , מאי קמ"ל אדם מועד לעולם' תנינא * אדם מועד לעולם בין בשוגג בין במודר בין באונס * בין ברצון , קשיא , מסב רב ביבי בר אבוי * ההגוב כים בשבת חייב שהרי נתייב בגניבה קודם שיבא ליה איסור שבת , היה מגרר ויוצא פטור שהרי איסור נגבה ואיסור סקילה כאחד * וחלפתא דשדנה כנהרא , דבא איגנבו ליה דכרי במחציתא אהודינהו נידליה ולא קבלניהו אמר הואיל ונפגם ממוניה דרב * אין לו דמים אס זרחה השמש עליו וכו' השמש עליו כלכר זרחה אלא : אם ברור ק' הדבר כשמש שאין לו שלום עמך , הרגה , ואם לאו אל תהרגנהו , תנינא * והאי זרחה השמש עליו דמים לו' וכו' השמש עליו כלכר זרחה אלא : אם ברור ק' כשמש שיש לו שלום עמך אל תהרגנהו , ואם לאו הרגהו , קשיא סחמא אסחמא : לא קשיא כאן

יומא סה : אדם פטמיד פלמו על פטור . פטורא שאמר טעט ופוקה הלך יודע הגבב הא כפבל הבית עומד על ממשו להציל ומימר אחר הגבב אי חילנא לגביה קחי באפאי ואי קחי קפילנא ליה ואמרה ק' תורה אין לו דמים ומלמדקן מחזר שהוא בה להרוג השכם אהה להרוג : פגם כמספרם . חזר את הבית ממש : פטור . מלאחזירם אפי' ששם קיימין : דמים קנסו . דמי נפשו קנאו הואיל ונתחייב מיתה כגליקתה : פטורא . מילתא דרב דפטור בששכר בין עכשו בין לאחר זמן דליחנה ותשלומין מדידה לא מלידה לפיכך במקום מיתה : אכל נטל , לא מסתברא בהא מילתא דרב דפטור בה , דכיון דקיימין , כל היכל דליחנה , דמרייהו נינה ואין זה חייב בתשלומין' דפקדון בעלמא נינה גביה ופולסטיס : שטעה אחר רב דפטור ואפי' ליחנה וטעמא מהא' דהא' אפי' לו דמים : כגון אב על הבן דמורה בהו רב' דלא קנה ומיזב להחזיר אחר ק' אחרינן דאפילו נאכשו מיניה משכחו לרשותו חייב להחזיר דמיה' אלמא לא אחרינן פקדון הוא גביה ואכלו לבעוליה אחריו יב' שטור ו' אכלו לו' אכלו לו' נב' ליה צי דית' מניה יש כחן' תשלומין' עם חיוב מיתה כאלו גובין משאל נכסיה : ופ' פ' . מסקנא דמילתא דרבא הוא , ולא לא מסתברא טעמא דרב בהא , דאפי' דהא' דיש לו דמים' חייבין בחמתיהו , לכו קנין לו ליהויט פטור נכסיו , דכי חוקמיה רחמנא ברשותיה וחיב את הגולגלין לשלם , ה"מ לענין שטמי דלא מני למימר ליה נאכשו , דלשכחן בשומרינן דחייבין הכחוש ליבעט' אס לא שח' יד במלאכת רעהו' הא שלא (אפי' דטעין מה אז נשבר דהייט אונס) חייב דנטעה עליה גזק בשלימות יד' : אכל נפגם פגמא לא קני . אם קיימין הן אכלו והוא היה בה לעכבו ולומר דמים אזי מחזיר ק' לא קני , ומורה להו בזמניהו דתחב' (ויקרא ה) והשיב את הגזולה' והאי דכי נאכשו מחזיר דמים ולא מני אחר ליה נאכשו' ומיפקר משום דלא נבע גזק משאל' דמשום דכל האהה של חוקמיהו רחמנא כשחזרו לשלם , דכל כמה דקיימא הדרא בעינא , הא נמי כל האהה של ומתייב לשלמי : מופד לפגוש . אפילו שלא בכונה : קשיא . קשיא מתחיתן לתרונה דכל כמה דחייב חובתא לא היו דלאו בהדיא קחיה לה נטל חייב' וחלף לשטי' בחזקתא דשמינן דמשום רישא נקט שבר , והייט דליכא בין קשיא' (לחובתא) : פסיב רב ביבי . לרבא פריך דאמר נטל- דליחנה- חייב' : סוגוב כים כשכס . שהגביו וקנאו בהגבהה חייב להחזיר ואפי' שהולאו אחי' לרה"י ונתחייב בהולאו מיתה : שפרי נפשיב בגיבס קודם שיב' ליה פטור שפס . ובשביל חיוב מיתה' בהא עליו לאחר חק איט נפטור מן התשלומין : פיס פגרי ופולס . שלא הגביו ולא קנאו בחוק הבית אבל כשיואל לרה"י קנאו בשטי רשות שהולאו מרשות הבעלים ויחך ידו למטה משלמה וקבלה ביזו ידו חשבה לו כחכרעה על ארבעה והרי הוא לו כחליו ואפי' שאין כחן הגבהה והכי מוקים לה ככתובות : פטור פטעלפין . אלמא אפי' שהכים והמשום קיימין אחרינן דמי דמי קנאו ולא מסקינן ליה מיתה וחיובתא דרבא דאמר נטל לא : ופולס . הא דקחתי פטור בעון דשדנה כנהרא (ליתנה) : דכרי . חילוס : אפדרינשו ניפליס . הגבס : הי' חז' אין לו דמים אס זרחה וגו' אלא חס ברור ק' דהכר כשמו שאין לו שטם עמך דהגרה וכו' אין לו דמים וכמדן ליה אזרחה השמש ורשיק פמקינן אימתי מחר להרוג בזמניהו זרחה עליו כלאמר ק' שנהרג בהא אלא כלאמר שברור אכל נאכשו מחזיר כנגדו אכל נאכשו' ופני' אידך פס ורפס שפס עליו דמים לו . אימתי אסור להרגו בזמן שזרחה השמש עליו כלומר שברור דהכר ק' כלאר שהוא רחמי עמך ואפילו אהה עומד כנגדו להציל ממשו מידו לא יהרג' ואם לאו שפס' הוא ק' , והגרה , קשיין אחדי :

יומא סה : אדם פטמיד פלמו על פטור . פטורא שאמר טעט ופוקה הלך יודע הגבב הא כפבל הבית עומד על ממשו להציל ומימר אחר הגבב אי חילנא לגביה קחי באפאי ואי קחי קפילנא ליה ואמרה ק' תורה אין לו דמים ומלמדקן מחזר שהוא בה להרוג השכם אהה להרוג : פגם כמספרם . חזר את הבית ממש : פטור . מלאחזירם אפי' ששם קיימין : דמים קנסו . דמי נפשו קנאו הואיל ונתחייב מיתה כגליקתה : פטורא . מילתא דרב דפטור בששכר בין עכשו בין לאחר זמן דליחנה ותשלומין מדידה לא מלידה לפיכך במקום מיתה : אכל נטל , לא מסתברא בהא מילתא דרב דפטור בה , דכיון דקיימין , כל היכל דליחנה , דמרייהו נינה ואין זה חייב בתשלומין' דפקדון בעלמא נינה גביה ופולסטיס : שטעה אחר רב דפטור ואפי' ליחנה וטעמא מהא' דהא' אפי' לו דמים : כגון אב על הבן דמורה בהו רב' דלא קנה ומיזב להחזיר אחר ק' אחרינן דאפילו נאכשו מיניה משכחו לרשותו חייב להחזיר דמיה' אלמא לא אחרינן פקדון הוא גביה ואכלו לבעוליה אחריו יב' שטור ו' אכלו לו' אכלו לו' נב' ליה צי דית' מניה יש כחן' תשלומין' עם חיוב מיתה כאלו גובין משאל נכסיה : ופ' פ' . מסקנא דמילתא דרבא הוא , ולא לא מסתברא טעמא דרב בהא , דאפי' דהא' דיש לו דמים' חייבין בחמתיהו , לכו קנין לו ליהויט פטור נכסיו , דכי חוקמיה רחמנא ברשותיה וחיב את הגולגלין לשלם , ה"מ לענין שטמי דלא מני למימר ליה נאכשו , דלשכחן בשומרינן דחייבין הכחוש ליבעט' אס לא שח' יד במלאכת רעהו' הא שלא (אפי' דטעין מה אז נשבר דהייט אונס) חייב דנטעה עליה גזק בשלימות יד' : אכל נפגם פגמא לא קני . אם קיימין הן אכלו והוא היה בה לעכבו ולומר דמים אזי מחזיר ק' לא קני , ומורה להו בזמניהו דתחב' (ויקרא ה) והשיב את הגזולה' והאי דכי נאכשו מחזיר דמים ולא מני אחר ליה נאכשו' ומיפקר משום דלא נבע גזק משאל' דמשום דכל האהה של חוקמיהו רחמנא כשחזרו לשלם , דכל כמה דקיימא הדרא בעינא , הא נמי כל האהה של ומתייב לשלמי : מופד לפגוש . אפילו שלא בכונה : קשיא . קשיא מתחיתן לתרונה דכל כמה דחייב חובתא לא היו דלאו בהדיא קחיה לה נטל חייב' וחלף לשטי' בחזקתא דשמינן דמשום רישא נקט שבר , והייט דליכא בין קשיא' (לחובתא) : פסיב רב ביבי . לרבא פריך דאמר נטל- דליחנה- חייב' : סוגוב כים כשכס . שהגביו וקנאו בהגבהה חייב להחזיר ואפי' שהולאו אחי' לרה"י ונתחייב בהולאו מיתה : שפרי נפשיב בגיבס קודם שיב' ליה פטור שפס . ובשביל חיוב מיתה' בהא עליו לאחר חק איט נפטור מן התשלומין : פיס פגרי ופולס . שלא הגביו ולא קנאו בחוק הבית אבל כשיואל לרה"י קנאו בשטי רשות שהולאו מרשות הבעלים ויחך ידו למטה משלמה וקבלה ביזו ידו חשבה לו כחכרעה על ארבעה והרי הוא לו כחליו ואפי' שאין כחן הגבהה והכי מוקים לה ככתובות : פטור פטעלפין . אלמא אפי' שהכים והמשום קיימין אחרינן דמי דמי קנאו ולא מסקינן ליה מיתה וחיובתא דרבא דאמר נטל לא : ופולס . הא דקחתי פטור בעון דשדנה כנהרא (ליתנה) : דכרי . חילוס : אפדרינשו ניפליס . הגבס : הי' חז' אין לו דמים אס זרחה וגו' אלא חס ברור ק' דהכר כשמו שאין לו שטם עמך דהגרה וכו' אין לו דמים וכמדן ליה אזרחה השמש ורשיק פמקינן אימתי מחר להרוג בזמניהו זרחה עליו כלאמר ק' שנהרג בהא אלא כלאמר שברור אכל נאכשו מחזיר כנגדו אכל נאכשו' ופני' אידך פס ורפס שפס עליו דמים לו . אימתי אסור להרגו בזמן שזרחה השמש עליו כלומר שברור דהכר ק' כלאר שהוא רחמי עמך ואפילו אהה עומד כנגדו להציל ממשו מידו לא יהרג' ואם לאו שפס' הוא ק' , והגרה , קשיין אחדי :

בין ט . פ' ט' : פ' ט' : יומא סה : כהא על טו' :

גליון הש"ס

גמ' אב רבא מאי מעמא דמחצית' יחוקה אין אדם מעמיד עצמו על ממונו והאי מימר אמר אי אולנא קאי לאפאי ולא שביק לי , והאי קאי לאפאי קפילנא ליה , * והתורה אמרה אם בא להורגך השכם להורגו , אמר רב) *הבא במחצית ונטל כלים ויצא פטור מאי מעמא בדמים קנאו , * אמר רבא * מסתברא מלתיה דרב בששיבר , דליחנהו אכל נטל , * והאמר רבא * רב אפילו נטל - דהא יש לו דמים , ונאנסו חייב אלמא ברשותיה קיימי הכא נמי ברשותיה קיימי , וצא הוא כי אוקמינא רחמנא ברשותיה , לענין אונסין , אבל לענין מלקא , ברשותיה דמרייהו קיימי מדי דהוה אשואל , * אמר רבא במחצית ושבר את החבית : יש לו דמים חייב , אין לו דמים פטור , מעמא דשיבר דכי אין לו דמים' פטור הוא נטל , * והאי הרין דאפילו נטל - נמי והאי דקא תני שבר את החבית' קמ"ל דכי יש לו דמים' אפי' דשיב' נמי חייב , פלגא מויק הוא : והא קמ"ל דאפילו שלא בכונה , מאי קמ"ל אדם מועד לעולם' תנינא * אדם מועד לעולם בין בשוגג בין במודר בין באונס * בין ברצון , קשיא , מסב רב ביבי בר אבוי * ההגוב כים בשבת חייב שהרי נתייב בגניבה קודם שיבא ליה איסור שבת , היה מגרר ויוצא פטור שהרי איסור נגבה ואיסור סקילה כאחד * וחלפתא דשדנה כנהרא , דבא איגנבו ליה דכרי במחציתא אהודינהו נידליה ולא קבלניהו אמר הואיל ונפגם ממוניה דרב * אין לו דמים אס זרחה השמש עליו וכו' השמש עליו כלכר זרחה אלא : אם ברור ק' הדבר כשמש שאין לו שלום עמך , הרגה , ואם לאו אל תהרגנהו , תנינא * והאי זרחה השמש עליו דמים לו' וכו' השמש עליו כלכר זרחה אלא : אם ברור ק' כשמש שיש לו שלום עמך אל תהרגנהו , ואם לאו הרגהו , קשיא סחמא אסחמא : לא קשיא כאן

גמ' אב רבא מאי מעמא דמחצית' יחוקה אין אדם מעמיד עצמו על ממונו והאי מימר אמר אי אולנא קאי לאפאי ולא שביק לי , והאי קאי לאפאי קפילנא ליה , * והתורה אמרה אם בא להורגך השכם להורגו , אמר רב) *הבא במחצית ונטל כלים ויצא פטור מאי מעמא בדמים קנאו , * אמר רבא * מסתברא מלתיה דרב בששיבר , דליחנהו אכל נטל , * והאמר רבא * רב אפילו נטל - דהא יש לו דמים , ונאנסו חייב אלמא ברשותיה קיימי הכא נמי ברשותיה קיימי , וצא הוא כי אוקמינא רחמנא ברשותיה , לענין אונסין , אבל לענין מלקא , ברשותיה דמרייהו קיימי מדי דהוה אשואל , * אמר רבא במחצית ושבר את החבית : יש לו דמים חייב , אין לו דמים פטור , מעמא דשיבר דכי אין לו דמים' פטור הוא נטל , * והאי הרין דאפילו נטל - נמי והאי דקא תני שבר את החבית' קמ"ל דכי יש לו דמים' אפי' דשיב' נמי חייב , פלגא מויק הוא : והא קמ"ל דאפילו שלא בכונה , מאי קמ"ל אדם מועד לעולם' תנינא * אדם מועד לעולם בין בשוגג בין במודר בין באונס * בין ברצון , קשיא , מסב רב ביבי בר אבוי * ההגוב כים בשבת חייב שהרי נתייב בגניבה קודם שיבא ליה איסור שבת , היה מגרר ויוצא פטור שהרי איסור נגבה ואיסור סקילה כאחד * וחלפתא דשדנה כנהרא , דבא איגנבו ליה דכרי במחציתא אהודינהו נידליה ולא קבלניהו אמר הואיל ונפגם ממוניה דרב * אין לו דמים אס זרחה השמש עליו וכו' השמש עליו כלכר זרחה אלא : אם ברור ק' הדבר כשמש שאין לו שלום עמך , הרגה , ואם לאו אל תהרגנהו , תנינא * והאי זרחה השמש עליו דמים לו' וכו' השמש עליו כלכר זרחה אלא : אם ברור ק' כשמש שיש לו שלום עמך אל תהרגנהו , ואם לאו הרגהו , קשיא סחמא אסחמא : לא קשיא כאן

לג א מיי פיס מהל גיבס כלכס פ סגו לאוין ק' מושפ' ח' מ' פ' חכס ספיק א נכס' :

לד ב מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד ג מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד ד מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד ה מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד ו מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד ז מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד ח מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד ט מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד י מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד יא מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד יב מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד יג מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד יד מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד יו מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד יז מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד יח מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד יט מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד כ מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד כא מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד כב מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד כג מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד כד מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד כה מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד כו מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד כז מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד כח מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד כט מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד כס מיי פיס סלכס : [ע"ה]

לד כא מיי פיס סלכס : [ע"ה]

בן סורר ומורה פרק שמיני מנהדרין

ספרות הש"ס

עין משפט ור מורה

באן באב על הכן... כתיבת דאס כדור לך כשמש שחין לו שלום עמך הגרסה הא סתמא אל התרנה ובשמתה קמיתא דפסחים (דף ג עב) ודרשין לאור יקום רוחא חי פשיטא לך מילתא כהארל דלפסות קאתי רוחא הא וניתן להלילו כנפשו ופירש שם צוקנדרס טון בן על האב לו כל אדם ולא יתק דלמריק הא דהי אפילו כסתמא רוחא הא ולא בעינן שיהא פשוט כהארל אלא התם יש למר טולה כזב על הכן דחי קים ליה בגוויה שוקולו רוחא הא וניתן להלילו כנפשו וחי מספקא לך מילתא כלילא יהא בעיניך כעב ולא ניתן להלילו כנפשו: ישראל הוא בן ברית הוא ישראל ולא כתיב בן ברית ולא מומר לעזרת טכנים המומרין לעזרת טכנים הוא מוריד ואלא מעלין:

באן באב על הכן... רב כל דאתי עלאי במחירתא קמילגא ליה לבר מרב תנינא בר שילא מאי מעמא אילמא משום דצדיק הוא, הא קאתי במחירתא אלא משום דקים לי בגוויה דמרתם עלי כדחם אב על הכן רבנן דמיס לוי בן בחול בן בשבת אין לו דמים בין בחול בין בשבת בשלמא אין לו דמים בין בחול בין בשבת איצטרך סלקא דעתך אמינא מידי דהיה אהרוגו בית דין דבשבת לא קמלינן קמיל דקמלינן, אלא דמים לו בין בחול בין בשבת מבעיא אמר רב ששת לא נצרכא יאלא לפקח עליו את הגל. חנו רבנן והוכה ככל אדם ומת ככל מיתה שאתה יכול להמיתו בשלמא והוכה ככל אדם איצטרך סדיא בעל הבית הוא דקים (לוי) דאין אדם מעמיד עצמו על ממונו אבל אחר לא קמיל דחודף הוא ואפילו ארד נמי יאלא ומת ככל מיתה שאתה יכול להמיתו למה לי מרוצת נפקא דתניא ומת וימת המכה רוצח הוא אין לי אלא במיתה האמורה בו ומנין שאם אי אתה יכול להמיתו במיתה הכתובה בו שאתה רשאי להמיתו בכל מיתה שאתה יכול להמיתו היל מת וימת ממשאני התם דאמר קרא ומת וימת ונימאר מינייהו משום דהוה רוצח ונאל הדם שני כתובין הבאין כאחד *וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדן פנו רבנן מתרת אין לי אלא מחרת, גגו חצירו וקרפיו מנין חיל ימצא הגבגב מים אם בן מה תל מחרת מפני שרוב גנבים מצויין במחרת מניא אצרך מחרת אין לי אלא מחרת, גגו חצירו וקרפיו מנין חלמד לומר ימצא הגבגב מים אם ב מה תלמד לומר מחרת *מחרתו זו היא התראתו אמר רב הונא קמן הוודף ניתן להצילו בנפשו קסבר רודף אינו צריך התראת לא שגא גדול ולא שגא קמן, איתבייה רב הסדא לרב הונא איצטרך ראשו אין נוגעין בו לפי שאין דוחין נפש מפני נפש ואמאי רודף הוא שאני התם דמשמאי קא דפי לוי, נימא מפייעא ליה רודף שהיה רודף אחר חבריו להורגו אמר לו ראה שישאל הוא וכן ברית הוא ותורה אמרה ישופך דם האדם באדם דמי ישפך אמרה תורה הצל דמו של זה ברצו של זה והוא רבי יוסי ברבי יהודה היא *ורגיא רבי יוסי בר יהודה אומר חבר אין צריך התראת לפי שלא ניתנה התראת אלא להבחין בין שוגג למזיד תיש רודף שהיה רודף אחר חבריו להורגו, אמר לו ראה שישאל הוא וכן ברית הוא ותורה אמרה שופך דם האדם באדם דמי ישפך *אם אמר יודע אני שהוא כן פמוד ע"מ בן אני עושה חייב לא צריכא דקאי בתרי עיברי דנורא דלא מצי אצוליה, מאי איכא דבעי איתויי לבי דינא, בי דינא בעי התראת איבעית אימא אמר לך רב הונא אנא דאמרי כתנא דמחרת דאמר מחרתו זו היא התראתו:

כב ספסל על ספסל... כתיבת דאס כדור לך כשמש שחין לו שלום עמך הגרסה הא סתמא אל התרנה ובשמתה קמיתא דפסחים (דף ג עב) ודרשין לאור יקום רוחא חי פשיטא לך מילתא כהארל דלפסות קאתי רוחא הא וניתן להלילו כנפשו ופירש שם צוקנדרס טון בן על האב לו כל אדם ולא יתק דלמריק הא דהי אפילו כסתמא רוחא הא ולא בעינן שיהא פשוט כהארל אלא התם יש למר טולה כזב על הכן דחי קים ליה בגוויה שוקולו רוחא הא וניתן להלילו כנפשו וחי מספקא לך מילתא כלילא יהא בעיניך כעב ולא ניתן להלילו כנפשו: ישראל הוא בן ברית הוא ישראל ולא כתיב בן ברית ולא מומר לעזרת טכנים המומרין לעזרת טכנים הוא מוריד ואלא מעלין:

KAR ש"ס 1321
AK מורה נבוכים
AK מורה נבוכים
AK מורה נבוכים
AK מורה נבוכים
AK מורה נבוכים
AK מורה נבוכים
AK מורה נבוכים
AK מורה נבוכים
AK מורה נבוכים

עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה

עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה

עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה

עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה

עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה

עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה

עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה

עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה

עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה
עין משפט ור מורה

כתיבת דאס כדור לך כשמש שחין לו שלום עמך הגרסה הא סתמא אל התרנה ובשמתה קמיתא דפסחים (דף ג עב) ודרשין לאור יקום רוחא חי פשיטא לך מילתא כהארל דלפסות קאתי רוחא הא וניתן להלילו כנפשו ופירש שם צוקנדרס טון בן על האב לו כל אדם ולא יתק דלמריק הא דהי אפילו כסתמא רוחא הא ולא בעינן שיהא פשוט כהארל אלא התם יש למר טולה כזב על הכן דחי קים ליה בגוויה שוקולו רוחא הא וניתן להלילו כנפשו וחי מספקא לך מילתא כלילא יהא בעיניך כעב ולא ניתן להלילו כנפשו: ישראל הוא בן ברית הוא ישראל ולא כתיב בן ברית ולא מומר לעזרת טכנים המומרין לעזרת טכנים הוא מוריד ואלא מעלין:

כתיבת דאס כדור לך כשמש שחין לו שלום עמך הגרסה הא סתמא אל התרנה ובשמתה קמיתא דפסחים (דף ג עב) ודרשין לאור יקום רוחא חי פשיטא לך מילתא כהארל דלפסות קאתי רוחא הא וניתן להלילו כנפשו ופירש שם צוקנדרס טון בן על האב לו כל אדם ולא יתק דלמריק הא דהי אפילו כסתמא רוחא הא ולא בעינן שיהא פשוט כהארל אלא התם יש למר טולה כזב על הכן דחי קים ליה בגוויה שוקולו רוחא הא וניתן להלילו כנפשו וחי מספקא לך מילתא כלילא יהא בעיניך כעב ולא ניתן להלילו כנפשו: ישראל הוא בן ברית הוא ישראל ולא כתיב בן ברית ולא מומר לעזרת טכנים המומרין לעזרת טכנים הוא מוריד ואלא מעלין:

כתיבת דאס כדור לך כשמש שחין לו שלום עמך הגרסה הא סתמא אל התרנה ובשמתה קמיתא דפסחים (דף ג עב) ודרשין לאור יקום רוחא חי פשיטא לך מילתא כהארל דלפסות קאתי רוחא הא וניתן להלילו כנפשו ופירש שם צוקנדרס טון בן על האב לו כל אדם ולא יתק דלמריק הא דהי אפילו כסתמא רוחא הא ולא בעינן שיהא פשוט כהארל אלא התם יש למר טולה כזב על הכן דחי קים ליה בגוויה שוקולו רוחא הא וניתן להלילו כנפשו וחי מספקא לך מילתא כלילא יהא בעיניך כעב ולא ניתן להלילו כנפשו: ישראל הוא בן ברית הוא ישראל ולא כתיב בן ברית ולא מומר לעזרת טכנים המומרין לעזרת טכנים הוא מוריד ואלא מעלין: